

המקשפים לקחת דבר שאין בו חישר, וכן אין מוכרים לעולם שם אביו של אדם, אלא שם אמרו, דבר שאין בו חשד.

שben דרך השדים, שמעינים באוטו דבר שאומרים להם, אם הוא כוזב - מוציאים לו דברים כוזבים, ואם הואאמת - כל מה שאומרים לו מן קוצר אמרת הוא, כל שben לעשות מעשה. רבי אחא אמר, בלק לך דרך של קלון, הנה עם יצא ממצרים, כלומר,

שain אין יודעים מפנים. אמר רבי יוחנן, מפני מה העם של הגודלים שמורים, ועמו של הקדוש ברוך הוא אין שמורים? אמר רבי יצחק, אין דומה עני לעשיר. העני צריך לשמר את שלו, העשיר לא שומר את שלו. וכל שben שישראל הם מפלך שאחוב אמרת זרין, ודין ראשון עושהanganishi ביתו, שרוצה שהם ייהו שמורים מחתא יותר מכלם. זהו שפטות (עמוט^ט) רק אתם ירעטי מכל משפחות האדמה וגנו.

רבי יוסי יצא לדרכו, והיה רבי אחא בר יעקב הולך עמו. עד שהי הולכים, שתק רבי יוסי והרהר בדברי העולם, ורבי אחא הרהר בדברי תורה. ונדר שהי הולכים ראה רבי יוסי נחש אחד שהיה רץ אחריו. אמר רבי יוסי לרבי אחא, רأית את הנחש הזה שרצה אחריו? אמר לו רבי אחא, אני לא ראיתי אותו. רץ רבי יוסי, והנחש אחריו. נפל רבי יוסי ודם שתח וירד מחתמו. שמע שהי אומרם, רק אתם ירעטי מכל משפחות האדמה וגנו. אמר רבי יוסי, ומה על שעעה אמרתך - מי שמתיאש ממנה על אמרתך בפה וכמה.

על שעטה חדא בך, מאן דמתיאש מנה על אמרתך בפה וכמה.

(אל) אמר ליה ר' יצחק, בלק מבחף גדול חורה, וכן דרך המקשפים לקחת הדבר שאין בו חשד, וכן אין מזיכרין לעולם שם אביו של אדם, אלא שם אמרו, דבר שאין בו חשד. בגין דרך השדים, דמעינים בההוא מלחה דקאמר ליה, אי איהו כדייבא, מודיעין ליה מלין כדייבין, ואי הוא קשות, כל מה דאמרין לזמנא זעירא קוישטא הוא, כל שben למיעבד עביבתא. רבי אחא אמר, בלק אורחא דקלנא נקט, הנה עם יצא ממצרים, כלומר, דלית אנן ידעין ממאן איונן.

אמר רבי יוחנן, מפני מה עמא דרבנן גיטרין, ועמא דקודשא בריך הוא לא גיטרין. אמר רבי יצחק, לא דמי מסבנה לעתירה. מסבנה בעי לנטרא דיליה, עתירה לא גיטר דיליה, וכל שben דישראל, איןון מפלבא דרחים קשות ודיינא. ודינא קדמאתה עביד בגוברין דביתה, בעי דאיןון להזון גיטרין מהטאה יתר מלהו חדא הוא דכתיב, (עמוט ג') רק אתם ירעטי מכל משפחות האדמה וגנו.

רבי יוסי נפק לאורחא, והוה רבי אחא בר יעקב איזיל עמיה, עד דהוו אזי, שתק רבי יוסי, והרהר במלי דעלמא. ורבי אחא הרהר במלי דאוריתא. (עד והו איזיל) חמא רבי יוסי מד חוייא, והוה רהיט אבתראי. אמר רבי יוסי לרבי אחא, חזיות האי חוייא דרהייט אבתראי. אמר ליה רבי אחא, אנא לא חמיינא ליה. רהת רבי יוסי וחויא אבתראי. נפל רבי יוסי, ודקמא שמת ונחת מחותמי, שמע דהוו אמרין, רק אתם שמת ונחת מעתה מכל משפחות האדמה וגנו, אמר רבי יוסי, ומה